



НЕЗАЛЕЖНА СУДОВА ВЛАДА В УКРАЇНІ: ТВЕРДЖЕННЯ ЧИ ПИТАННЯ?

Відповідно до положень ст. 392 КПК України:

В апеляційному порядку можуть бути оскаржені судові рішення, які були ухвалені судами першої інстанції і не набрали законної сили, а саме: вироки, ухвали...» В діючому КПК також визначено коло осіб, які мають звернутись до суду з

апеляційною скаргою (ст. 393 КПК), порядок і строки апеляційного оскарження (ст. 395 КПК) вимоги до апеляційної скарги (ст. 396 КПК), вирішуються інші питання, які виникають під час здійснення контролю та нагляду судами апеляційної інстанції над судами першої інстанції та їх рішеннями.

Водночас, згідно до ч. 1 ст. 404 КПК «Межі перегляду судом апеляційної інстанції»: Суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги. При цьому слід також враховувати, що відповідно до ст. 404 КПК України докази, які не досліджувалися судом першої інстанції, можуть бути досліджені судом апеляційної інстанції виключно, якщо про такі докази стало відомо після ухвалення вироку, або учасником провадження заявлялося відповідне клопотання у суді першої інстанції, але доказ досліджений не був.

Зазначені вище положення затверджені законом та апробовані вітчизняною судовою практикою, й критики не викликають. Здивування викликають лише спроби та численні висловлювання, які можна зустріти в мережі Інтернет та почути по телебаченню щодо оцінювання рішень суду на предмет їх законності. Вражають не лише висловлені думки та їх зміст з цього приводу журналістів, правоохоронців, правозахисників тощо, але й ставлення до цього питання суспільства в цілому, яке, нажаль, демонструє низький рівень правосвідомості, оцінюючи такі думки та висловлювання. І справа в даному випадку не в тому, що рішення суду першої інстанції «повально» законні та справедливі (як практикує адвокат я доволі часто стикаюсь з незаконними, на мій погляд, рішеннями суду), але порядок повинен бути: не влаштовує рішення суду – оскаржуйте його до суду вищої інстанції. Без прояву поваги, без дотримання порядку такого оскарження, Україні не досягти статусу цивілізованої правової держави.

На наше глибоке переконання, в правовій державі, де Основним Законом в ст. 129-1 зазначено, що Суд ухвалює рішення іменем України, судові рішення є обов'язковим до виконання і держава забезпечує виконання судового рішення у визначеному законом порядку, не повинно заохочуватись чи ставати нормою тотальна критика судової влади та її рішень, навіть якщо вони є незаконними. Це, по-перше, суттєво знижує авторитет судової влади, по-друге, провокує суспільство на незаконні дії та, по-третє, ставить під сумнів доцільність її існування як окремої та незалежної гілки влади. Отже, контроль за виконанням судового рішення здійснює суд, рішення суду по силі дорівнює силі самого Закону і ці положення не мають піддаватись сумніву суб'єктами, які виступають учасниками судового процесу, не зважаючи на те, що саме рішення може їх не влаштовувати, не подобатись тощо. Не можна забувати, що відповідно положень ст. 7 КПК, в Україні під час здійснення правосуддя у кримінальному провадженні, серед інших, діють такі засади, як: законність, верховенство права, рівність перед законом і судом.